

Me'n vaig, deixo ERC

Pep Centelles i Portella

josep.centelles@gmail.com

www.portella.cat

13 de Juny 2022

1.- PARTIT POLÍTIC I ACCIÓ COL·LECTIVA.	1
2.- EL MEU ITINERARI POLÍTIC.	1
3.- ERC I LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA.....	2
4.- MANCA DE POLÍTICA ENERGÈTICA D'ERC AL GOVERN.	3
5.- ALTRES ASPECTES POLÍTICS.	4

No és un rampell, és una decisió meditada.

La gota que ha fet vessar el got **no** han sigut les recents “rufianades”.

1.- Partit polític i ACCIÓ COL·LECTIVA.

Vinc de la cultura que podríem anomenar de l'**acció col·lectiva**. Junts, col·lectivament, amb colla, es fan coses molt més **transcendents** que no pas individualment. Els humans som ésser socials. El que ens ha portat al benestar que molts gaudim actualment a Catalunya i a una bona part del món, ha sigut una continuada acció col·lectiva dels qui ens han precedit.

L'acció col·lectiva té moltes expressions, des del club d'amistats que organitza una calçotada a l'any, al projecte d'alliberament nacional, passant per l'associació de veïns, per l'Òmnium o per l'**empresa** de pocs treballadors que fabrica formatges de proximitat.

En termes polítics, opino que si vols millorar el món t'has de mullar, t'has de comprometre. La meua opció de compromís ha sigut sumar esforços, ni que siguin petits, amb un partit polític.

Ho tinc clar, **formar part d'un club o d'un partit polític implica renunciar a una part de la pròpia llibertat per tal de fer avançar la lluita per l'ideal col·lectiu desitjat**.

2.- El meu itinerari polític.

Al 1972 vaig entrar a la clandestinitat antifranquista participant en el que es va anomenar **Unió Socialista de Bages** (recentment, al 2021 vam commemorar el 50 aniversari). Com a evolució, diguem-ne “natural”, vaig formar part de Convergència Socialista, PSC i de retop al PSC (PSC-PSOE). Val a dir que a aquest darrer ... amb més inèrcia que amb real entusiasme (molts anys sense ni tan sols pagar quota). Però, això sí, sempre els votava.

Cap al 2008 veient el penós comportament del PSC contra en Pasqual Maragall (l'únic federalista de veritat) ja em va pujar la mosca al nas.

Cap al 2010-11, amb la deriva espanyolista del PSC vaig gastar unes poques energies en el debat intern a favor del sobiranisme¹ ... en pocs mesos els vaig engegar a pastar fang. Fins aquí la paciència. Mireu, mai vaig votar Pujol, però en Pujol no em va enganyar mai. **El PSC m'ha enganyat ... i molt!!!**

Després d'un any vivint a l'estranger, al 2014 l'Ernest Maragall em va prologar el llibre **ENTENDER CATALUNYA, por qué tantos catalanes quieren un Estado propio**, clarament independentista² (gràcies Ernest!). I em vaig apuntar a MES (Moviment d'Esquerra Socialista).

Més o menys a la mateixa època, al 2013, vaig ingressar al col·lectiu CMES³ d'energia i de llavors ençà m'he dedicat a entendre, avaluar i a fer propostes de política energètica. Així, al novembre del 2015 vaig publicar el llibre **CAP AL 100% RENOVABLE**⁴ i al 2016-17 vaig participar en els debats del **Pacte nacional per a la Transició Energètica** i vaig col·laborar amb el diputat Ferran Civit (ERC) a millorar la llei de **Canvi Climàtic** que es debatia al Parlament.

Aquesta col·laboració amb en Ferran, sincera i productiva, em portà a fer-me "amic" d'ERC⁵ i més tard a afiliar-me a ERC amb la intenció de col·laborar en temes de política energètica.

3.- ERC i la Transició Energètica.

Des del 2015 he posat el meu coneixement lligat a la **Transició Energètica** (correcte o erroni ¿?) a disposició de tots els partits que em volguessin escoltar, però, és clar, donant preferència a ERC. No he demanat res a canvi, i encara menys càrrecs a dins el partit.

He fet un munt de **propostes de política energètica** tant per a ajuntaments i comarques (polítiques locals) com per a Catalunya nació. La majoria els podeu trobar aquí: <http://portella.cat/articles-per-temes/energia> Sempre les he lliurat primer a ERC i en alguns casos amb recomanacions específiques per a ERC. Balanç: crec que mai m'han fet el mínim cas. Moltes de les anàlisis i propostes fetes en aquest 6 anys, que massa sovint van provocar somriures carregats de menyspreu per responsables d'ERC, han esdevingut correctes i encertades. **La ignorància els feia trobar-les estrofolàries**. Això no seria especialment greu, doncs jo podria haver estat ben errat. Ara bé, llevat dos casos honorosos (en Pep Huguet i d'en Joan Manuel Tresserras) ni tan sols m'han donat les gràcies ni han mostrat el mínim interès pel què proposava. El **menysteniment** ha sigut clamorós per part dels responsables de la sectorial de Medi Ambient i Energia (que escassament parla d'energia i no hi he trobat ningú que en sabés un borrall) a qui només puc qualificar de mers **happyflowers**.⁶

Entenc per tant que no els sóc útil i per tant, **me'n vaig**.

¹ Recordeu que fins al 2012 el PSC encara defensava el dret a l'autodeterminació.

² Encara es troba a les llibreries. <https://octaedro.com/libro/entender-cataluna/>

³ http://cmes.cat/category/treballs-cmes/?sft_autor=centelles-i-portella-josep

⁴ <https://octaedro.cat/lilibre/cap-al-100-renovable/>

⁵ Això de "amic" és una figura d'ERC equivalent a "simpatitzant", és a dir, aportes una quota però no tens dret a vot dins del partit.

⁶ **Happyflowers** = gent que es posa l'etiqueta d'ecologista, que es creu "ecologista" i que, de les tres potes de l'ecologia (matèria + informació + energia) n'ignoren o en desconeixen dues, l'energia i la informació.

Especialment, **me'n vaig per lliurar-me de l'etiqueta d'ERC**, car m'he sentit més escoltat per altres partits que tenen gent amb ganes d'aprendre i fer coses noves i no són víctimes de l'arrogància de la ignorància. **Vull ser útil al país i no a un partit.**

La ignorància i el **desinterès per l'energia** d'ERC ha sigut tan marcat que dubto que cap dels seus diputats al Parlament pugui avui respondre, explicar o argumentar un borrall de quina és la seva política energètica. Crec (em puc equivocar) que solament saben repetir com lloros el que han escrit a la Declaració Política del 13 de març⁷ a La Farga de L'Hospitalet. Sovint dubto que s'hagin llegit el propi programa electoral de 2021 que a les pàgines 135 i següents és un xic més explícit. Dubto que tinguin capacitat d'explicar o entendre com funcionen els mercats energètics o què diuen les lleis hispàniques i europees sobre el tema. El panorama esdevé pitjor quan es tracta d'aplicar la **digitalització** a la política energètica. Ep!, si algun en sap i té arguments ... sisplau que aixequi el dit.

Finalment, considero que la H. Consellera Jordà⁸ té qualitats de bona decisora molta capacitat per aprendre'n. Li desitjo molta sort. Ara bé, malgrat una Consellera no cal que tingui una gran expertesa tècnica sectorial, sí que cal que conegui un xic l'entorn que haurà de tractar, i passa que hi ha coneixements d'entorn que són políticament necessaris i que no s'adquireixen ni en tres mesos ni en 3 anys. Repeteixo, **li desitjo sort i encert**.

4.- Manca de política energètica d'ERC al Govern.

És especialment preocupant que un partit que defensa "*un model energètic descarbonitzat, desnuclearitzat, distribuït, democràtic, participat i territorialment cohesionat*", a hores d'ara, des del Govern, encara no hagi fet res per a transposar o forçar la transposició de les **Directives Europees sobre Comunitats Energètiques Locals (CELs)** que més enllà de l'actual migra consum compartit del PSOE⁹ serveixin per a la gestió energètica dels polígons industrials i llurs PIMES, espais on es podrien generar uns estalvis energètics en un percentatge de dos dígits. Comunitats que han de ser la oportunitat de desenes de milers de llocs de treball dignes, qualificats i lligats al territori. Pensen que una captació significativa a **Km0** es farà individualment? O en només a 500 metres de distància i coeficients no-dinàmics? Ridícul, trist i d'ignorants!

No s'ha fet res per transposar les Directives i, fins allà on jo sé, al partit amb més responsabilitat en energia a la Generalitat, no saben ni han estudiat quins models de CELs són els que necessita el teixit industrial i urbanístic català. Això és així malgrat que al programa electoral d'ERC de 2021 hi apareixia com plogut del cel el següent punt:

⁷ Que diu així: *Apostem per un model energètic descarbonitzat, desnuclearitzat, distribuït, democràtic, participat i territorialment cohesionat. L'estalvi en tots els sectors i una nova cultura de l'energia (quina?) entre la societat catalana, el desplegament de les energies renovables, aprofitant sempre que sigui possible els espais que ja es trobaven alterats per l'activitat humana a fi de minimitzar l'ocupació innecessària del territori, preservant els espais d'alt valor agrari i forestal, i apropar la generació al consum. Bla, bla, bla ...*

⁸ Que a la ràdio no es talla en dir que tota això de l'energia "*no m'ho havien explicat...*", doncs li puc retreure que podria haver escoltat a la gent afiliada al seu partit que de bon gust li hauria explicat.

⁹ Només es pot **compartir** electra captada entre comptadors situats a menys de 500 metres de distància i fins un màxim de 100 kW de potència instal·lada, mentre que França i Portugal fa anys que ho fan fins a 3.000 kW i 2 Km de distància.

14. Transposar la normativa europea sobre les comunitats energètiques i impulsar el seu desplegament arreu de Catalunya. (pàg. 137¹⁰). Mentre tant, arreu de Catalunya hi ha multitud d'iniciatives que gasten ingents esforços en fer provatures jurídiques i organitzatives que una tal transposició resoldria en un tres i no res. Enlloc de tibar del carro, el Govern va a remolc de desenes d'iniciatives disperses que sovint tenen més possibilitats de cremar a la gent que de ser exitoses.

Diuen que impulsen un PLATER (Pla Territorial d'Energia Renovable), però sembla clar que és per "després de les municipals" ... no fos cas que generés aixecaments NIMBY entre els seus candidats abans de les eleccions. Això és trist i greu.

Sembla que els *happyflowers* en comanament només es preocupen d'intentar apagar els focs encesos pels NIMBYS que fins fa poc ells mateixos han ajudat a crear amb la complicitat d'un partit que creia que **criticant les renovables (Sí, però així no) els faria guanyar vots**. Mirada curta i panorama penós.

Cal que les alcaldesses i els seus funcionaris municipals i comarcals comencin a mirar llurs territoris amb les "ulleres" de buscar sòls adients per a la captació fotovoltaica, però NO veig per enlloc cap acció d'ERC en aquest sentit. No és tan difícil impulsar, fins i tot obligar, que **totes les comarques** de Catalunya tinguin identificats terrenys potencialment aptes per a la captació d'energia renovable, així com les línies d'evacuació a mitja tensió (MT) que els caldrien. No veig per enlloc que es fomenti la consciència de que tots els territoris han d'estar implicats en la Transició Energètica EnergÈTICA del país. Sense aquesta consciència, criticar l'oligopoli i les grans empreses, al meu entendre, és fer el ridícul.

RESUM: Des del meu punt de vista hi ha una manca flagrant de política energètica per part d'ERC. No em necessiten, em menystenen ... me'n vaig. Adeu!!

5.- Altres aspectes polítics.

En el món actual sembla que amb la pobra qualitat i la molta informació que circula per les xarxes socials massa gent esdevé saberuda en qualsevol tema de gran complexitat. Massa gent pontifica sobre el què desconeix. Aquesta "saviesa" generalitzada és un dels caldos de cultiu dels NIMBYS, de les plataformes "en contra", que dominen la nostra escena política. Davant d'aquest repte calen líders valents, i em sap greu dir que no els he trobat a ERC.

La gràcia de pertànyer a un partit (apostar per l'acció col·lectiva) és poder atorgar-li confiança en el què proposi i/o faci en els aspectes en que hom o no en sap gran cosa, o no hi té un interès directe. Des d'aquest punt de vista, **atorgar aquesta confiança al partit** és també un acte d'humilitat per part del militant.

Ara bé, aquesta confiança genèrica en les àrees que no et són pròpies ... també té el seu límit i es pot erosionar. En el meu cas s'ha erosionat en varis temes. Exemples:

- La incapacitat de tractar correctament el tema de l'**aeroport** de Barcelona¹¹ és esfereïdora en un partit de govern. Mirada curta i arguments demagògics.

¹⁰ Com que no he sentit ningú d'ERC a parlar del tema, m'atreviria a pensar que el redactor d'aquest text es va inspirar en un dels meus múltiples escrits sobre el tema. Serà ¿?

¹¹ D'aquest tema en sé poc però en sé una miqueta <http://portella.cat/articles-per-temes/infraestructures>

- Pel què fa a l'estratègia de la "Taula de Diàleg" amb MAD ... la puc entendre, però no l'he compartida. He callat confiant que era una via que potser calia mantenir. Ara sembla ja insostenible. I esdevé insostenible perquè, al meu entendre, els líders d'ERC encara no s'han assabentat que l'Estado español és un estat "guerrer"¹² i que li interessa el conflicte. **L'Estado español ha viscut i viu del conflicte. El seu nacionalisme necessita el conflicte per cohesionar-se.** Ho veiem amb el negoci electoral que genera ser anti-català a les Espanyes i el car que els surt als partits que no el practiquen (Podemos i assimilats).
- En la política respecte al **Consell per la República (CxR)**. Per 4 vegades vaig demanar al meu Casal (Barcelona Ciutat Vella) quina era la política d'ERC respecte al CxR. Impossible. Qualsevol excusa va ser bona per no debatre-la i encara menys explicar-la. La profunda **hipocresia política** d'ERC respecte el CxR, formant-ne part i tenint-hi un delegat específic, mentre que a la pràctica l'atacava i menystenia, és una **vergonya**. Fa vergonya a l'afiliat que en tingui una mica. I jo en tinc!
- Des d'un punt de vista intern del partit, he detectat un *junquerisme* que fàcilment es podria titllar de leninista. Que massa sovint ratlla amb el culte a la persona. Paraula de Junqueras "us lloem senyor". M'he barallat sovint amb els demagogs que el qualifiquen de "mossèn", però ben mirat ... més que de mossèn sembla que fa de Papa de Roma. Certament, un partit ha de tenir un líder clar i cal que la gent vagi a la una. Però tot té un límit, i dels abrandats discursos d'en Junqueras al 2017 a la seva actuació actual ... ¿?
- Fa pena també que per sentir-se d'esquerres¹³ s'hagi de bramar tot el dia contra les grans empreses mentre no se sap fer res coherent per combatre els oligopolis. Dins del partit sovint he detectat que massa gent assimila amb ingenuïtat infantil empresari amb explotador. Això en un partit de govern i en un país que funciona gràcies a les PIMEs no té futur. Aquest marc mental és típic dels **buròcrates de sou fix**¹⁴ que semblen molt abundants a ERC.

RESUM FINAL

- No m'escolteu en política energètica, per tant, suposo que no us interesso.
- Més enllà d'anècdotes puntuals, discrepo de massa plantejaments estructurals d'ERC com per anar pel món amb aquesta etiqueta.
- **Vull ser útil al país i no a un partit.**

Per tant, => me'n vaig. Adeu i que tingueu sort.

¹² **Guerrer** i no **industrial** o **comerciant** en el sentit d'Ortega y Gasset «*La ética industrial, es decir, el conjunto de sentimientos, normas, estimaciones y principios que rigen, inspiran, y nutren la actividad industrial, es moral y vitalmente inferior a la ética del guerrero.*» (La España invertebrada, 1921).

¹³ Concepte que cada vegada té menys sentit, especialment quan es dona per fet que el PSOE és d'esquerres.

¹⁴ Buròcrates, no polítics! Crec que els polítics han d'estar ben pagats i no estic gens d'acord amb l'acusació genèrica de que només volen mantenir la "cadira" i el sou. Ho trobo demagògic i franquista ("Joven, haga como yo, no se dedique a la política").